

**A Kúria
Jogegységi Tanácsának**

határozata

Az ügy száma: Jpe.I.60.065/2025/10.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Molnár Noémi Fanni egyéni ügyvéd
(a felperes képviselőjének címe)

Az alperesek: Honvédelmi Minisztérium II. rendű
(a II. rendű alperes címe)
Agrár- és Élelmiszergazdaságért Felelős Minisztérium III. rendű
(a III. rendű alperes címe)
Miniszterelnökség IV. rendű
(a IV. rendű alperes címe)
Külügyminisztérium VI. rendű
(a VI. rendű alperes címe)
Gazdasági és Energetikai Minisztérium VII. rendű
(a VII. rendű alperes címe)
Tudományos és Technológiai Minisztérium VIII. rendű
(a VIII. rendű alperes címe)
Pénzügyminisztérium IX. rendű
(a IX. rendű alperes címe)

Az alperesek képviselője: Balsai Ügyvédi Iroda
(az alperesek képviselőjének címe;
eljáró ügyvéd: Dr. ifj. Balsai István)

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

A jogegységi panaszt benyújtó fél: az alperesek

A jogegységi panasszal támadott határozat: Pfv.20.796/2025/6. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria az alperesek jogegységi panaszát elutasítja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 224.000 (kétszázhuszonnégyezer) forint jogegységi panasz eljárásban felmerült költséget.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. november 8-án közérdekű adat megismerése iránt igényt terjesztett elő a II-IV. rendű és a VI-IX. rendű alpereseknél, továbbá a IV. rendű alperes jogelődeinél (a továbbiakban: alperesek), amelyet – az alperesek felhívására – 2023. november 28-án

pontosított. A felperes az adatigénylésben azon személyek adatainak – a tisztségviselő neve, szervezeti egységének neve, a szolgálati jogviszony kezdete (betöltés időtartama), a tisztségviselő illetménye – kiadását kérte, akik politikai tanácsadói, politikai főtanácsadói tisztséget töltenek be az alperesek személyi állományában (beleértve a miniszteri kabinetet, államtitkári kabinetet és a politikai igazgatói kabinetet).

[2] Az alperesek a válaszukban közölték az egyes alpereseknél tisztséget betöltő tanácsadók összlétszámát és a bruttó havi illetményük együttes összegét. A felperes ezt meghaladó adatigényét arra hivatkozással nem teljesítették, hogy a politikai tanácsadók megismerni kívánt adatai nem minősülnek közérdekből nyilvános adatnak.

[3] Ezt követően a felperes a kért adatok kiadásának megtagadása miatt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban: NAIH) fordult. A NAIH a NAIH-687-24/2024. számon lefolytatott vizsgálat során 2024. február 26-án arról tájékoztatta a felperest, hogy jogértelmezése szerint a politikai tanácsadók az alperesek feladat- és hatáskörében járnak el, ezért a megismerni kívánt adataik az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. § (2) bekezdése alapján közérdekből nyilvános adatnak minősülnek. A NAIH felszólította az alpereseket a közérdekű adatigénylés teljesítésére, amelynek az alperesek nem tettek eleget.

[4] A felperes keresetében Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) VI. cikk (3) bekezdése és 39. cikk (2) bekezdése, valamint az Infotv. 26. § (1)-(2) bekezdései és a 28. § (1) bekezdése alapján a pert megelőző kérelmével azonos adatok kiadására kérte kötelezni az alpereseket azzal, hogy az adatokat az alperesek elektronikus úton, a felperes által megjelölt e-mail címre küldjék meg.

[5] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a politikai tanácsadó olyan tanácsadói feladatokat lát el, amellyel a politikai felsővezető egyedi elvárásaihoz igazodik, kinevezése a politikai felsővezető megbízatásának idejére szól, nincs döntési kompetenciája, és erre tekintettel nem minősül az alperesek feladat- és hatáskörében eljáró személynek. Amennyiben pedig a politikai tanácsadó az alperes feladat- és hatáskörében járna el, ez esetben az Infotv. 26. § (2) bekezdés alapján az illetménye közérdekből nyilvános adatként továbbra sem lenne megismerhető, mert a személyi jellegű kifizetések esetében a közérdekű adatok megismerésének természetes korlátja az érintett magánszférája.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt adják ki a felperes részére – az általa meghatározott e-mail címre történő megküldéssel – azon személyek adatait, akik az alpereseknél politikai tanácsadói, politikai főtanácsadó tisztséget töltenek be a minisztérium személyi állományában (beleértve a miniszteri kabinetet, az államtitkári kabinetet és a politikai igazgatói kabinetet), feltüntetve a tisztségviselő nevét, a szervezeti egységének nevét, a szolgálati jogviszony kezdetét (betöltés időtartamát), valamint a tisztségviselői illetményét.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította: az alperesekkel politikai szolgálati jogviszonyban álló tanácsadók, főtanácsadók önálló döntési jogkör hiányában is a közfeladatot ellátó alperesek feladat- és hatáskörében járnak el, mert az alperesek vezetői számára (illetmény ellenében) tanácsokat adnak, a döntésekben ezért maguk is közreműködnek. A kiadni kért adatok tehát az alperes közfeladatot ellátó szervek kezelésében levő és a közfeladatuk ellátásával összefüggésben keletkezett közérdekű adatok, amelyek a közpénz felhasználását érintik, az alperesekkel jogviszonyban álló politikai tanácsadók az államtól részesülnek illetményben, ami közpénz jellegű, ezért ennek megismerése az átlátható állami gazdálkodás követelményének érvényesülése, a nyilvánosság által történő ellenőrzés szempontjából az alapjog érvényesülésének biztosítása érdekében indokolt.

[8] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján a szükségesség-arányosság tesztjét elvégezve az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli esetben a személyes adatok védelméhez fűződő jog az adatkiadás megtagadásának alapjaként nem szolgálhat, nem lehet gátja a közsféra átláthatóságának és ellenőrzésének alapjogaként érvényesülő adatkiadás iránti kérelemnek, mert az érdekmérlegelés eredményeként nagyobb közérdek fűződik az adatkiadás teljesítéséhez.

[9] Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az alperesek tévesen hivatkoztak a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozatára, mert az alperesekkel jogviszonyban álló politikai tanácsadók nem egy adott speciális szakértelmet igénylő kérdésben adott esetben igénybe vett szakértők, hanem tanácsadóként állami, közszolgálati jogviszonyban állnak.

[10] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] A másodfokú bíróság elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy a politikai tanácsadó az alperesek feladat- és hatáskörében eljáró személynek minősül-e. Kifejtette: a politikai tanácsadó, a politikai főtanácsadó és a kabinetfőnök a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján a kormányzati igazgatás tisztségviselői, akik az alperesekkel politikai szolgálati jogviszonyban állnak, feladatuk a Kit. 214. § (1) bekezdés a)-f) pontjai értelmében döntéselőkészítő jellegű, szorosan kapcsolódik a Kit. 214. § (1) bekezdés a)-f) pontjaiban megjelölt személyek és a Kormány döntéseinek előkészítéséhez. Ezáltal a politikai tanácsadók – a döntések előkészítésében történő jelentős szerepvállalására tekintettel – az alperesek feladat- és hatáskörében eljáró személyeknek minősülnek annak ellenére, hogy nincs tényleges döntési kompetenciájuk.

[12] Megjegyezte továbbá, hogy ezzel az állásponttal nem ellentétes a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozata, amely szerint az országgyűlési képviselők, európai parlamenti képviselők, az Országgyűlés bizottságai, a képviselőcsoportok, illetve az Országgyűlés alelnökei mint közfeladatot ellátó szervek, illetve személyek részéről a közfeladatuk ellátásához valamely speciális szakértelmet igénylő kérdésben igénybe vett szakértői tevékenység önmagában nem minősül közfeladatnak. Ezzel szemben a Kúria már állást foglalt arról, hogy a kormánytisztviselők neve, bruttó illetménye, kormánytisztviselői jogviszonyok kezdetének időpontja, a betöltés időtartama, álláshely-besorolása, illetve az arra vonatkozó adat, hogy pályázat útján kerültek-e felvételre közérdekből nyilvános adatnak minősül, ezért ezeket az adatokat erre irányuló kérelem esetén személyenkénti bontásban is ki kell adni (Pfv.21.169/2020/5., Pfv.21.278/2020/5.).

[13] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint a politikai tanácsadók neve, a szervezeti egységük neve, a szolgálati jogviszonyuk kezdete, a jogviszony betöltésének időtartama az Infotv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi felhatalmazás alapján megismerhető, ezért ezeket az adatokat az alperesek a Kit. 173. § (1) bekezdése szerint harmadik személlyel közölhetik.

[14] Az ítéletábra álláspontja szerint a politikai tanácsadók illetményével összefüggésben a mérlegelés során értékelni kellett egyfelől azt, hogy az adat jelentősebb összegű közpénz kifizetésére irányult, ezért az átláthatóság kiemelt fontosságú. Másfelől a politikai tanácsadók az általuk betöltött munkakörhöz kapcsolódóan fokozott felelősséggel járó közfeladatot végeznek, ezért a munkájukért kapott illetmény e feladatok ellátásával összefüggő olyan személyes adat, amely védelméhez fűződő jogukat háttérbe szorítja az információszabadsághoz való alapjog. További szempont, hogy az adatkiadás nem teszi lehetővé a személyes adatok korlátlan megismerhetőségét, nem idéz elő megalázó helyzetet az alperesekkel szolgálati jogviszonyban álló politikai tanácsadók számára, nem jelenti a személyes adatok védelméhez való jog indokolatlan korlátozását sem.

[15] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával és a kereset elutasításával.

[16] Megsértett jogszabályhelyként az Infotv. 26. § (1)-(2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és a Pp. 346. § (5) bekezdését jelölték meg.

[17] Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet azért sérti az Infotv. 26. § (1) és (2) bekezdéseit, mert a politikai tanácsadó nem minősül az alperesek feladat- és hatáskörében eljáró személynek. Ezt a jogértelmezést támasztja alá a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozata, amely szerint a közfeladatot ellátó személy részéről a közfeladatának ellátásához valamely speciális szakértelmet igénylő kérdésben igénybe vett szakértői tevékenység önmagában nem minősül közfeladatnak.

[18] Kifejtették: a Kúria Pfv.21.169/2020/5. és Pfv.21.278/2020/5. számú határozataiban foglalt jogértelmezés ebben az ügyben azért nem alkalmazható, mert ezekben az ügyekben a Kúria a minisztériumban vezető munkakört betöltő személyek személyes adatairól foglalt állást úgy, hogy azok az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján közérdekből nyilvános adatként minősíthetők. Ezzel szemben a politikai tanácsadó nem „vezető munkakört betöltő személy”, ezért a felperes által megismerni kívánt adatok nem az alperesek közfeladatának ellátásával összefüggő adatok. Mivel a politikai tanácsadóknak önálló döntési joguk nincs, csupán a politikai felsővezető munkáját segítik, döntési jogosultság hiányában nem rendelkeznek olyan jogkörrel, amely alapján az illetményüket közérdekből nyilvános adatként a felperes megismerhetné. Ezért a politikai tanácsadók illetménye abban az esetben sem minősíthető az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján közérdekből nyilvános adatként, ha e személyek az alperesek feladat- és hatáskörében járnának el.

[19] Eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 279. § (1) bekezdését jelölték meg, figyelemmel a jogerős ítélet indokolásának [37] bekezdésében kifejtett megállapításra, amely szerint a politikai tanácsadóknak a „közpénzek felhasználásában jelentős a szerepvállalásuk”. Azzal érveltek, hogy a másodfokú bíróságnak ezt a megállapítását a rendelkezésre álló tények nem alapozzák meg, ezért a másodfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége kirívóan okszerűtlen. A jogerős ítélet szerintük sérti továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdését, mert a másodfokú bíróság nem adta indokát, hogy ezt a következtetését a perben rendelkezésre álló milyen tényre alapozza.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[21] A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[22] A Kúria ítélete indokolásában kifejtette, hogy azt kellett eldöntenie: az alpereseknél az adatigénylés időpontjában a Kit. 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján politikai szolgálati jogviszonyban álló politikai tanácsadók az alperesek feladat- és hatáskörében eljáró személyeknek minősülnek-e, amennyiben igen, abban az esetben az alperesek kötelesek-e a felperes által megjelölt valamennyi személyes adat kiadásának teljesítésére.

[23] A Kúria érvelése szerint annak megítélésénél, hogy a politikai tanácsadók az alperesek feladat- és hatáskörében járnak-e el, az alperesek jogállását szabályozó Kit. III. Fejezetének rendelkezéseiből kell kiindulni.

[24] A Kit. 19. § (1) és (2) bekezdése értelmében a minisztérium a miniszter munkaszerveként működő, a Kormány irányítása alatt álló különös hatáskörű központi kormányzati igazgatási szerv, amelyet a miniszter vezet. Az egyes miniszterek részletes feladat- és hatáskörét a Kit. 20. § (1) bekezdésének felhatalmazó rendelkezése alapján a

Kormány rendeletben állapítja meg. A politikai tanácsadók a Kit. 214. § (1) bekezdés c) pontja alapján a miniszteri kabinetben a miniszter tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására teljesítenek szolgálatot az alperesekkel fennálló politikai jogviszony alapján. A Kit. 214. § (4) bekezdése értelmében a politikai tanácsadó politikai szolgálati jogviszonyára a Kit. XXX. Fejezetében foglalt eltérésekkel a kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, amely e tekintetben nem tartalmaz eltérő rendelkezést, a Kit. 214. § (5) bekezdés a)-i) pontja sem érinti a Kit. 67. §-ában foglalt szabályokat.

[25] A Kúria a Kit. 214. § (5) bekezdésének utaló rendelkezése alapján a politikai tanácsadók tekintetében is fenntartotta a Pfv.21.169/2020/5. és a Pfv.20.278/2020/5. számú határozatában kifejtett jogértelmezését: a kinevezésük alapján ellátott feladatok teljesítése során a köz szolgálatát látják el és e tevékenységükkel járulnak hozzá az alperesek közfeladatainak ellátásához. Ezért a másodfokú bíróság helytállóan alkalmazta az Infotv. 26. § (2) bekezdését és ítélte meg azt, hogy az alperesekkel politikai szolgálati jogviszonyban álló politikai tanácsadók – a jogszabályban meghatározott tevékenységük ellátása során – az alperesek feladat- és hatáskörében járnak el, a politikai tanácsadók neve, szervezeti egységük neve, szolgálati jogviszonyuk kezdete, a jogviszony betöltésének időtartama közérdekű adatként megismerhető.

[26] Az alperesek hivatkozására tekintettel a Kúria megállapította azt is, hogy a másodfokú bíróság nem tért el az Infotv. 26. § (2) bekezdésének alkalmazása során a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozatában foglalt jogértelmezéstől. E határozatban ugyanis a Kúria az Infotv. 26. § (2) bekezdésének értelmezése során nem a politikai tanácsadók, hanem az országgyűlési képviselők, európai parlamenti képviselők, az országgyűlés bizottságai, a képviselőcsoportok és az Országgyűlés alelnökei részéről bizonyos speciális szakértelmet igénylő kérdésben igénybe vett – nem kinevezéssel létrejött politikai szolgálati jogviszonyban álló – szakértők tevékenységét vizsgálta és ítélte meg akként, hogy az nem minősül közfeladat ellátásának. Egyfelől tehát a hivatkozott határozat tényállása a jelen ügyben jelentőséggel bíró tények körétől eltér, másfelől az ügy megítélése szempontjából alkalmazandó jogszabályok sem azonosak: a kormányzati igazgatást, ezen belül a politikai tanácsadók szolgálati jogviszonyát szabályozó jogszabály (Kit. 214. §) az említett határozat meghozatala során még nem volt alkalmazható.

[27] A Kúria hangsúlyozta: az alperesek felülvizsgálati érvelésével szemben az eljáró bíróságok az ügy alapjogi érintettségét felismerve, az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatának eleget téve az úgynevezett „kétfázisú” mérlegelést elvégezték a politikai tanácsadók illetménye megismerhetősége tárgyában: azonosították az ügyben alkalmazandó, a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot korlátozó szabályt, amely lehetővé teszi az adat elzárását a nyilvánosság elől; majd az abban foglalt adatok alapján mérlegelték az adatkezelő döntésének jogszerűségét, a korlátozás indokoltságát.

[28] A másodfokú bíróság – a politikai tanácsadók kinevezési okiratának csatolása hiányában – a jogszabály által meghatározott tevékenységi kör alapján értékelhette az érintett szolgálati viszonyban álló politikai tanácsadók szerepét az alperesek működésében. A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy önmagában a Kit. vizsgált rendelkezései alapján a legfelső szintű politikai vezetők számára tanácsot adó személyek a közfeladatot ellátó szerv működésében, ezáltal – közvetve – a közpénzek felhasználásában is jelentős szerepet tölthetnek be. Ezen érvekkel szemben kevésbé indokolható a magánszféra védelme érdekében történő fellépés, mivel – a másodfokú bíróság helytálló érvelése szerint – nem jelent az érintettek magánszférájába történő indokolatlan, megalázó helyzetet eredményező beavatkozást és nem jár az érintettek személyes adatainak korlátlan megismerhetőségével sem.

[29] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet nem sértette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárásjogi szabályokat [Pp. 279. § (1) bekezdés, 346. § (5) bekezdés] sem.

A jogegységi panasz és az ellenérdekű fél nyilatkozata

[30] A Kúria Pfv.20.796/2025/6. számú ítélete (a továbbiakban: támadott határozat) ellen az alperesek (a továbbiakban: panaszosok) nyújtottak be jogegységi panaszt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdésére alapítottnan. A panaszosok kérték a támadott határozat hatályon kívül helyezését, és a Kúria felülvizsgálati tanácsának új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[31] A panaszosok álláspontja szerint a Kúria a támadott határozatában két jogkérdésben tért el a Kúria közzétett határozataitól. Elsőként arra hivatkoztak, hogy a Kúria a támadott határozatban a meg nem engedett keresethalmazat kérdését eltérően ítélte meg, mint korábban a Pfv.20.614/2025/8. számú határozatban. Másodsorban azt állították, hogy a támadott határozat abban tér el a Pfv.20.543/2016/4. számú határozattól, hogy a támadott határozat alapján a tanácsadói tevékenység közfeladatnak minősül az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján, a referenciahatározatban viszont a szakértők nem minősültek közfeladatot ellátó személynek.

[32] A panaszosok tehát elsőként a Kúria Pfv.20.614/2025/8. számú határozatát jelölték meg, amelyben értelmezésük szerint a vizsgálandó kérdés az volt, hogy „a közérdekű adat kiadása iránt előterjesztett kereset mikor felel meg teljeskörűen a Pp. 173. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek, és ha a válasz nemleges, akkor a felülvizsgálati eljárás során érdemben felülbíráható-e a jogerős ítélet”. Álláspontjuk szerint ebből az következik, hogy kisebb jelentősége van az eltérőként megjelölt határozat tényállásának. Az alkalmazandó jogszabályok között az azonosság viszont az, hogy a Kúriának mind a két ügyben szükségképpen (hivatalból) állást kellett arról foglalnia, hogy az Infotv. 31. § (1) bekezdésére alapított perben a Pp. 173. § (1) bekezdésének megfelel-e a felperes által előterjesztett kereset, és ennek eredményeképpen döntenie kellett arról is, hogy érdemben felülbíráható-e a jogerős ítélet.

[33] A jogegységi panaszban a panaszosok arra a következtetésre jutottak, hogy a támadott határozatban a felperes közérdekű adatok kiadása iránt előterjesztett keresetében ténylegesen kilenc, egyenként eltérő érintettre (alperesre) vonatkozó, alperesenként eltérő tartalmú, alperesenként egymással össze nem függő jogviszonyokra vonatkozó adatok kiadását kérte. Ugyanakkor a referenciaként megjelölt határozatban elfoglalt jogértelmezéssel szöges ellentétben a Kúria ez utóbbi esetben a felperes által megjelölt több önálló, eltérő megítélés alá eső, egymástól független, eltérő időpontban létrejött jogviszonyt keletkeztető adatok kiadására irányuló igényt, önmagában a jogalapok hasonlóságára figyelemmel a valódi tárgyi keresethalmazat feltételeinek megfelelő keresetnek minősített.

[34] Mindezekre tekintettel a panaszosok álláspontja szerint a támadott határozat eltérése a Kúria korábbi határozatától azért volt indokolatlan, mert lerontotta a Pp. 173. § (1) bekezdésében szabályozott rendelkezések azon célját, amely szerint az elbírálandó jogviszony szempontjából csak a peres felek között fennálló ugyanazon, vagy ténybelileg és jogilag összefüggő jogviszonyból eredő több igény terjeszthető elő együtt.

[35] A panaszosok hivatkoztak a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozatára is. Érvelésük szerint a releváns tények és alkalmazandó jogszabályok közötti párhuzam abban ragadható meg a két határozat között, hogy mind a két ügyben arról kellett döntenie a bíróságnak, hogy a közfeladatot ellátó személy részéről a közfeladatának ellátásához valamely tanácsot igénylő kérdésben igénybe vett tanácsadói tevékenység az Infotv. 26. § (2) bekezdésében foglaltak alapján önmagában közfeladatnak minősül-e.

[36] Nézőpontjuk szerint a támadott határozat abban tér el a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) korábban közzétett határozatától, hogy az előbbiben a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közfeladatot ellátó személy részéről a közfeladatának ellátásához politikai tanácsot igénylő kérdésben igénybe vett tanácsadói tevékenység az Infotv. 26. § (2) bekezdésében foglaltak alapján közfeladatnak minősül, a politikai tanácsadók a panaszosok feladat- és hatáskörében járnak el; míg utóbbi esetben a Kúria a perbeli adatigénnyel érintett szakértőket nem minősítette közfeladatot ellátó személynek, ezért személyes adataik megismerését az Infotv. 26. § (2) bekezdésére hivatkozással nem tette lehetővé.

[37] Hivatkoztak továbbá arra is, hogy ugyan a Kit. nem zárja ki, hogy a minisztériumban vezető munkakört betöltő személy szolgálati jogviszonya kezdetének időpontja, munkaköre betöltésének időtartama, kinevezésének időpontja és illetményének összege az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján közérdekből nyilvános adatnak minősüljön, a jelen esetben azonban az az előfeltétel hiányzik, hogy a politikai tanácsadót a panaszosoknál „vezető munkakört betöltő személy”-nek lehessen tekinteni. Erre figyelemmel alaptalannak tartották, hogy a kiadni kért adatok pusztán abból az okból kifolyólag nyilvánosak, mert a panaszosok közfeladat-ellátásával összefüggésben állnak, a köz szolgálatát látják el és e tevékenységükkel járulnak hozzá a panaszosok közfeladatainak ellátásához.

[38] Az ellenérdekű fél nyilatkozatában a jogegységi panasz elutasítását kérte.

A Kúria Jogegységi Tanácsának döntése és annak jogi indokai

[39] A jogegységi panasz nem alapos.

[40] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján jogegységi panasznak van helye a Kúriának az eljárási törvény alapján további felülvizsgálati kérelemmel nem támadható határozata ellen, ha a felülvizsgálati kérelemben a Kúria 2012. január 1. után hozott és a BHGY-ban közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre már hivatkoztak, és a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta. E § (2) bekezdése alapján jogegységi panasznak van helye akkor is, ha a Kúria ítélező tanácsa jogkérdésben – jogegységi eljárás kezdeményezése nélkül – úgy tér el a Kúria közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az alsóbb fokú bíróságok határozatában nem került sor.

[41] A Kúria előjáróban utal arra, hogy a jogegység követelményét az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése határozza meg, kimondva hogy „[a] Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét”. A Kúria e feladatát az ítélezése során akkor teljesíti, ha a közzétett kúriai döntéseiben elfogadott jogértelmezés elvi tartalmát (ún. *ratio decidendi*) az azonos ügyekben követi (Jpe.II.60.038/2025/6.).

[42] A jogegységi panasz eljárás egy rendkívüli, a jogerő utáni, a jogegységet célzó, a Bszi. külön szabályozásán alapuló *sui generis* eljárás, amely nem a per folytatása, hanem a jogrendszer belső koherenciájának a megteremtését szolgálja (Jpe.I.60.005/2021/5.). A jogegységi panasz eljárásban ezért a Kúria nem bírálja felül a jogerős határozatot, hanem kizárólag azt vizsgálja, hogy a jogegységi panasz beadványban kifejezetten megjelölt, közzétett kúriai határozatoktól való eltérés bekövetkezett-e, és ha igen, akkor az eltérés indokolt volt-e vagy sem. A jogegységi panasz eljárás során a Kúria tehát a fél által megjelölt keretben, az általa hivatkozott eltérések tekintetében vizsgálja a panasz megalapozottságát (Jpe.II.60.038/2025/6.). A jogegységi panasz eljárás előzőekben említett kereteit kijelölik egyfelől azok a közzétett kúriai határozatok, amelyekről való eltérésre a panasz előterjesztője a jogegységi panaszában hivatkozott, másrésről az a jogkérdés, amelyben a panaszos eltérést állít (Jpe.II.60.060/2023/7.).

[43] A jogegységi panasz eljárásban eljárási kérdésekben is lehet jogegységi panasszal élni (Jpe.I.60.011/2021/3.). Nyilvánvalóan eltérően kell vizsgálni az ügyazonosság fennállásának

feltételeit eljárásjogi kérdések esetén, figyelemmel arra, hogy előfordulhat, hogy ugyanazon eljárásjogi rendelkezéseket eltérő ténybeli és anyagi jogi alapon elbírálandó ügyekben kell azonosan alkalmazni. E körben tehát annak kell jelentőséget tulajdonítani, hogy az alkalmazott eljárási rendelkezés azonos-e, és az összehasonlítható ügyekben az alkalmazott normával összefüggésben felvetett absztrakt jogkérdés azonos vagy eltérő módon került megválaszolásra (Jpe.II.60.044/2025/14.).

[44] A Kúria Jogegységi Tanácsa már több döntésében {pl. Jpe.I.60.019/2025/11., Indokolás [46]} elvi élel fejtette ki, hogy a jogegységi panasz jogintézménye nem a panaszosnak a per tárgyává tett jog- és érdeksérelmének kiküszöbölésére szolgál. Erre az eljárási törvények által szabályozott rendes és rendkívüli jogorvoslatok többirányú lehetőséget biztosítanak. A jogegységi panasz eljárás, mint ahogy a nevéből is tükröződik, a közzétett határozattól eltérés feloldását, a jogegység biztosítását célozza, nem pedig újabb jogorvoslati fórumot nyit a panaszosnak, a megelőző eljárások során szükségszerűen már érvényesített jog- és érdeksérelme orvoslására {Jpe.I.60.001/2021/2., Indokolás [13]}. Ugyancsak e körben mutatott rá a Kúria Jogegységi Tanácsa arra is, hogy a jogegységi panasz eljárás a Bszi.-n alapuló, rendkívüli, jogerő utáni, jogegységet célzó *sui generis* eljárás. Más megfogalmazásban: a jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgáló önálló eszköz. Jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása. Nem jelentheti a felülvizsgálati eljárás megismétlését, továbbá az abban szereplő indokolás felülmérlegelését. Nem működhet továbbá kvázi „szuper-felülvizsgálatként” sem {Jpe.I.60.011/2021/3., Indokolás [20]}.

[45] A panaszosok a Bszi. 41/B. § (2) bekezdésére alapítva kérték a támadott határozat hatályon kívül helyezését, és a felülvizsgálati tanács új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A jogegységi panaszban a Kúria két olyan közzétett határozatát jelölték meg, amelytől álláspontjuk szerint a támadott határozat jogkérdésben indokolatlanul eltért: a Pfv.20.614/2025/8. és a Pfv.20.543/2016/4. számú határozatot.

[46] Elsőként arra hivatkoztak a panaszosok, hogy a Kúria a támadott határozatban eltért a Pfv.20.614/2025/8. számú ítélettől. A panaszosok szerint a jogegységi panasz eljárásban vizsgálendő egyik jogkérdés az, hogy a közérdekű adat kiadása iránt előterjesztett kereset mikor felel meg teljeskörűen a Pp. 173. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. A panaszosok álláspontja szerint a vizsgálendő kérdés alapvetően eljárási és nem anyagi jogi, erre tekintettel kisebb jelentőséget tulajdonítottak a hivatkozott referenciahatározat tényállásának.

[47] A jogegységi panaszban kifejtették, hogy a Pfv.20.614/2025/8. számú határozatban a Kúria hivatalból állapította meg, hogy a felperes keresetében több, eltérő tartalmú, egymással nem összefüggő, más szervek (érintettek) részére más-más feladatot kijelölő adat kiadásának a teljesítését kérte. Az ekként minősített kereset a Kúria szerint nem felel meg a Pp. 170. § (2) bekezdésében írt rendelkezéseknek, mert – a panaszosok értelmezése szerint – az tartalma szerint nem egy keresetet tartalmaz, és a Kúria kimondta, hogy a kereset a Pp. 173. § (1) bekezdésének a valódi tárgyi keresethalmazat előterjesztéséről szóló rendelkezésébe ütközik, mert a felperes által megjelölt adatok több önálló, eltérő megítélés alá eső, egymástól független jogviszonyt keletkeztettek. Az adatok tartalma (ténybeli alapjuk), a meghozataluk időpontja eltérő, önmagában a jogalapok hasonlósága a valódi tárgyi keresethalmazat megengedhetőségét nem indokolja.

[48] A panaszosok azzal érveltek, hogy a felperes keresete ténylegesen kilenc, eltérő adatkezelő kezelésében álló, különböző közérdekű adatok kiadása iránti keresetet foglalt magába, vagyis tartalma szerint szintén nem egy keresetet tartalmazott. Az egyes kereseti kérelmek mögött ugyanis kilenc egyedileg megítélendő adatmegismerés iránti igény állt.

[49] A panaszosok a két ügy közötti azonosságot abban látták, hogy a Kúriának mind a két ügyben szükségképpen (hivatalból) állást kellett arról foglalnia, hogy az Infotv. 31. § (1)

bekezdésére alapított perben a Pp. 173. § (1) bekezdésének megfelel-e a felperes által előterjesztett kereset, és ennek eredményeképpen döntenie kellett arról is, hogy érdemben felülbírálható-e a jogerős ítélet.

[50] A panaszosok érvelésével szemben a Kúria Jogegységi Tanácsa a támadott határozat és a Pfv.20.614/2025/8. számú határozat közötti ügyszomságot nem találta megállapíthatónak. Mindenekelőtt kiemelendő, hogy a Kúria Jogegységi Tanácsának gyakorlata alapján a közérdekű adat kiadása iránti perekben hozott határozatok esetén az ügyek összevethetőségének vizsgálata során kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani az adatigénylés tárgykörének {Jpe.II.60.038/2025/6., Indokolás [59], [63]}.

[51] Erre tekintettel a Kúria Jogegységi Tanácsa nem értett egyet a panaszosoknak azzal a kijelentésével, hogy ebben az eljárásban az ügyszomság szempontjából kisebb jelentősége lenne a tényállás vizsgálatának. Nem hagyható figyelmen kívül ugyanis az, hogy a Pfv.20.614/2025. számú ügy tényállása szerint a felperes egy alperessel szemben nyújtott be keresetet, tekintettel arra, hogy közérdekű adatigénylését is ehhez az egy szervhez címezte. Ebben gyakorlatilag 13 év alatt meghozott, több ezres nagyságrendű (valamennyi 2000-es és 4000-es kormányhatározat, továbbá az említett kormányhatározatok részét képező vagy azokhoz kapcsolódó mellékletek, függelékek, valamint az elnevezéstől függetlenül a kormányhatározatokhoz tartozó valamennyi egyéb irat) dokumentum elektronikus, keresethő formában történő kiadását kérte. Kiemelést érdemel az is, hogy az alperes védekezésében a kereset tartalmi hiányosságait állította és a felperes adatigénylésének egy perben való érvényesítését sérelmezte {Pfv.20.614/2025/8., Indokolás [54]}. A kereset tartalmi hiányosságait az elsőfokú és a másodfokú bíróság is észlelte {Pfv.20.614/2025/8., Indokolás [55]}, majd a Kúria jutott arra a következtetésre, hogy a valódi tárgyi keresethalmazatnak nem feleltethető meg az az eset, ha a felperes keresetében több ezer, eltérő tartalmú, egymással nem összefüggő, más szervek (érintettek) részére más-más feladatot kijelölő határozat kiadásának a teljesítését kéri. A Kúria tehát megállapította, hogy a felperes által egységesen, kizárólag az előzetes adatigénylésre alapított közérdekű adat megismerése iránti keresetek mögött különböző érintettek közvetlenül megküldött, eltérő feladatot kijelölő, elvileg pénzügyi kötelezettségvállalással nem járó egyedi, eltérő szabályok szerint minősülő, ennek megfelelően eltérő bizonyítást és jogi megítélést (megtagadási ok/okok vizsgálatát) igénylő adat megismerése iránti igény áll, ezért az egy perben való érvényesítésük nem felel meg a Pp. 173. §-a alapján a valódi tárgyi keresethalmazattal szemben támasztott követelményeknek {Pfv.20.614/2025/8., Indokolás [61]-[62]}.

[52] A Kúria Jogegységi Tanácsa rámutat: a panaszosok tévesen értelmezik a Kúria referenciaként megjelölt határozatában kifejtett megállapításokat. A panaszosok állítása szerint ugyanis „a Kúria szerint nem felel meg a Pp. 170. § (2) bekezdésében írt rendelkezéseknek, mert az tartalma szerint nem egy keresetet tartalmaz és kimondta, hogy a kereset a Pp. 173. § (1) bekezdésének a valódi tárgyi keresethalmazat előterjesztéséről szóló rendelkezésébe ütközik, mert a felperes által megjelölt adatok több önálló, eltérő megítélés alá eső, egymástól független jogviszonyt keletkeztettek”. A Kúria azonban e mondatban nem használta a „mert” kötőszót: tehát nem azért nem felelt meg a felperes keresete a Pp. 170. § (2) bekezdésének, mert nem egy keresetet tartalmazott, hanem azért – ahogyan arra az alperes az eljárás során helytállóan hivatkozott –, mert a kereset nem tartalmazta az érvényesíteni kívánt joghoz kapcsolódó tényállításokat. Emiatt jutott arra a következtetésre a Kúria, hogy a kereset teljeskörűen nem felel meg a Pp. 170. § (2) bekezdésében és a Pp. 173. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek, holott az alperes érdemi védekezésének és az azt vitató és cáfoló nyilatkozatának a megfelelő tartalmú keresetre kell kiterjednie {Pfv.20.614/2025/8., Indokolás [48]-[49]}.

[53] Téves a panaszosoknak az az állítása is, hogy a fenti ügyek közötti azonosságot megalapozza az, hogy „a Kúriának mindkét ügyben arról kellett állást foglalnia, hogy a felperes keresete megfelel-e a Pp. 173. §-ának”. A Kúria Jogegységi Tanácsa kiemeli egyrészről azt, hogy a referenciahatározattal ellentétben a támadott határozattal érintett ügyben az eljárás folyamán egyik fél sem hivatkozott arra, hogy meg nem engedett keresethalmazat állna fenn, ezt a bíróságok sem észlelték a hivatalból lefolytatott vizsgálatuk során, erre vonatkozó kifejezett megállapítást a bíróságok ítéletei nem tartalmaznak.

[54] Másrészről lényeges különbség a két ügy között az adatigénylés tárgyköre, illetve annak terjedelme: a fentebb kifejtettek szerint a Pfv.20.614/2025. számú ügyben a felperes a keresetében több ezer, eltérő tartalmú, egymással nem összefüggő, más szervek részére, más-más feladatot kijelölő határozat kiadását kérte; ehhez képest a támadott határozattal érintett ügyben a felperes ugyanazon négy adatkörre vonatkozó adatigénylést küldött ugyanazon jogállású, a Kormány irányítása alatt álló különös hatáskörű központi kormányzati igazgatási szervek (a panaszosok) számára, a panaszosok pedig az eljárás során valamennyi alperes vonatkozásában gyakorlatilag azonos védekezést terjesztettek elő, az egyes adatigényléseket is ugyanazon vagy hasonló hivatkozással tagadták meg.

[55] A Kúria Jogegységi Tanácsa hangsúlyozza: az ügyazonosság nem állapítható meg önmagában amiatt, hogy a bíróságoknak mindkét ügyben hivatalból vizsgálniuk kellett az eljárás megindíthatóságának vagy lefolytathatóságának valamely feltételét, hiszen ez akár valamennyi ügy közös elemét jelenthetné, ami tulajdonképpen szükségtelenné tenné az ügyazonosság vizsgálatát, ezáltal végső soron annak kiüresítéséhez vezetne. {A keresethalmazat megengedhetősége mellett a bíróságoknak minden ügyben hivatalból kell figyelembe vennie például a bíróság hatáskörének és illetékességének hiányát [Pp. 24. § (1) bekezdés, Pp. 30. § (2) bekezdés], a felek perbeli jog- és cselekvőképességét [Pp. 35. § (1) bekezdés], vagy a perakadályok fennállását is [Pp. 176. §]}. Kiemelést érdemel továbbá, hogy a panaszosok az eljárás során először a jogegységi panaszban hivatkoztak a Pp. 173. § (1) bekezdésére, azzal az indokkal, hogy „a felperes keresete ténylegesen kilenc, eltérő adatkezelő kezelésében álló, különböző közérdekű adatok kiadása iránti keresetet foglalt magába, vagyis tartalma szerint szintén nem egy keresetet tartalmaz”. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes által megjelölt több önálló, eltérő megítélés alá eső, egymástól független, eltérő időpontban létrejött jogviszonyt keletkeztető adatok kiadására irányuló igényt terjesztett elő. A különböző panaszosok által létesített jogviszonyok alapján eljáró politikai tanácsadók egymással nem kerülnek kapcsolatba, így a tény- és jogalap összefüggése ilyen esetben nyilvánvalóan nem állapítható meg.

[56] A Kúria Jogegységi Tanácsának álláspontja szerint azonban a közérdekű adat kiadása iránti perben a valódi tárgyi keresethalmazat megengedhetősége szempontjából elsősorban nem az egyes adatkezelők és az érintettek közötti jogviszonyt, illetve azok egymással való kapcsolatát, hanem a felperesnek az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdéséből és az Infotv. 28. § (1) bekezdéséből fakadó, a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó igény (alapjog) érvényesítését kell alapul venni. A panaszosok azonban részletesen nem fejtették ki azt, hogy – a referenciahatározattal összevetve – álláspontjuk szerint miért nem volt megengedhető a keresethalmazat, vagyis azt, hogy a keresetek miért nem ugyanabból vagy – ténybeli és jogi alapon – összefüggő jogviszonyból erednek. Erre tekintettel a Kúria Jogegységi Tanácsa ismételten kiemeli: a közérdekű adat kiadása iránti perekben hozott határozatok esetén az ügyek összevethetőségének vizsgálata során fokozott szerepe van az adatigénylés tárgykörének {Jpe.II.60.038/2025/6., Indokolás [59], [63]}.

[57] A panaszosok referenciahatározatként megjelölték a Kúria Pfv.20.543/2016/4. számú határozatát is. Ehhez kapcsolódóan mindenekelőtt arra mutat rá a Kúria Jogegységi Tanácsa, hogy a panaszosok tévesen hivatkoztak arra, hogy a referenciahatározatban és a támadott

határozatban is arról kellett döntenie a bíróságnak, hogy a közfeladatot ellátó személy részéről a közfeladatának ellátásához valamely tanácsot igénylő kérdésben igénybe vett tanácsadói tevékenység az Infotv. 26. § (2) bekezdésében foglaltak alapján önmagában közfeladatnak minősül-e.

[58] A Kúria Jogegységi Tanácsa e referenciahatározattal összefüggésben is hangsúlyozza: az ügyek összevethetősége során kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani az adatigénylés tárgykörének. A Kúria Pfv.20.543/2016. számú ügyében az adatigénylő azt kérte, hogy az alperes küldje meg a 2014. január 1. napján vagy azt követően az Országház és az Országgyűlés Irodaháza, valamint az Országgyűlés Hivatalának elhelyezésére szolgáló épületek területére történő belépés és az ott-tartózkodás, valamint az Országgyűlési Őrség e feladatkörével összefüggő tevékenysége részletes szabályairól szóló 9/2013. számú házelnöki rendelkezés (a továbbiakban: HR) 3. § (6) bekezdés a) pontja alapján kiállított szakértői belépőkre vonatkozó alábbi adatokat: a belépő által belépésre jogosított személy neve, a belépő kiállításának időpontja, érvényességi ideje, a belépő kiállítását kérelmező személye, a belépő kiállítását kérelmező szervezet neve. A Kúria megállapította, hogy az országgyűlési képviselők, európai parlamenti képviselők, az Országgyűlés bizottságai, a képviselőcsoportok, illetve az Országgyűlés alelnökei mint közfeladatot ellátó szervek, illetve személyek részéről a közfeladatuk ellátásához valamely speciális szakértelmet igénylő kérdésben igénybe vett szakértői tevékenység önmagában nem minősül közfeladatnak. Ebből következően a szakértőket nem tekintette az Országgyűlés feladat- és hatáskörében eljáró személynek.

[59] Ehhez képest a támadott határozatban az adatigénylés a panaszosokkal törvény [Kit. 3. § (2) bekezdés c) pont] alapján politikai szolgálati jogviszonyban álló személyekre (politikai tanácsadókra) vonatkozó egyes adatokra irányult. A politikai tanácsadók a miniszterelnök tevékenységéhez és a Kormány döntéseinek előkészítéséhez, a miniszterelnök tevékenységéhez és a Kormány döntéseinek előkészítéséhez, a miniszter tevékenységéhez, az államtitkár tevékenységéhez, a miniszterelnök politikai igazgatójának tevékenységéhez, vagy a miniszterelnök nemzetbiztonsági főtanácsadójának tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására teljesíthetnek szolgálatot a Kit. 214. § (1) bekezdése szerint, felettük a munkáltatói jogokat pedig a miniszter vagy az államtitkár gyakorolja [Kit. 215. § (1) bekezdés].

[60] A két határozat közötti különbség tehát szembetűnő: míg a referenciahatározatban olyan személyekre (szakértőkre) vonatkozott az adatigénylés, akik jogállására, feladatkörére, vagy esetleges közfeladatuk ellátásával összefüggő tevékenységére vonatkozó szabályokról törvény nem rendelkezett, a felek arra nem is hivatkoztak, az adatigénylést az Országház és az Országgyűlés Irodaháza, valamint az Országgyűlés Hivatalába történő belépésről szóló közjogi szervezetszabályozó eszközre, a HR 3. § (6) bekezdés a) pontjára alapították. Ezzel szemben a támadott határozatban az adatigénylés a politikai tanácsadókra vonatkozott, akik a törvény alapján a miniszterelnök, a miniszter vagy az államtitkár tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására teljesíthetnek szolgálatot.

[61] Kiemelést érdemel az is, hogy e referenciahatározattól való eltérésre a panaszosok az eljárás minden szakaszában hivatkoztak, azonban az első- és a másodfokú bíróság {Fővárosi Törvényszék 31.P.22.925/2024/6/II., Indokolás [56]; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.095/2025/4., Indokolás [38]}, valamint a Kúria is kifejtette, hogy nem tértek el a referenciahatározatban foglalt jogértelmezéstől, illetve nem csak a határozatok tényállása különbözik, de még az alkalmazandó jogszabályok sem azonosak {Pfv.20.796/2025/6., Indokolás [25]-[26]}.

[62] Mindezek alapján a Kúria Jogegységi Tanácsának álláspontja szerint nem állapítható meg a panaszosok által eltérő döntésként megjelölt Pfv.20.543/2016/4. számú határozat és a támadott határozat közötti ügyszabotosság, ebből következően az sem vizsgálható, hogy a

támadott határozat eltért-e a hivatkozott referenciahatározattól. A teljesség kedvéért azonban megjegyzi a Kúria Jogegységi Tanácsa, hogy – a panaszosok állításával szemben – az Infotv. 26. § (2) bekezdése alkalmazásának nem előfeltétele, hogy a politikai tanácsadó a panaszosoknál „vezetői munkakört” töltsön be. A Kúria gyakorlata alapján a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személyek köre nem szűkíthető a vezetőre, illetve a vezető állású személyek körére (Pfv.21.145/2013/5., Pfv.21.220/2023/6., Pfv.20.117/2024/6.).

[63] A fentiekből tehát az következik, hogy a támadott határozat és a panaszosok által megjelölt két határozat között ügyszabotosság nem áll fenn, így értelemszerűen nem állapítható meg a támadott határozat eltérése, és emiatt nem vizsgálható az eltérés indokoltsága sem. Erre figyelemmel a panaszosok e körben előadott hivatkozásait a Kúria Jogegységi Tanácsa nem vizsgálhatta.

[64] Mindezekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a Kúria a panaszosok által hivatkozott határozatokban kifejtett jogértelmezéstől jogkérdésben eltért volna, ezért a Kúria Jogegységi Tanácsa a jogegységi panaszt – mint alaptalant – a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján elutasította.

Elvi tartalom

[65] Közérdekű adat kiadása iránti perekben hozott határozatok esetén az ügyek összevethetőségének vizsgálata során kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani az adatigénylés tárgykörének. Az ügyszabotosság nem állapítható meg önmagában amiatt, hogy a bíróságoknak mindkét ügyben hivatalból vizsgálniuk kellett az eljárás megindíthatóságának vagy lefolytathatóságának valamely feltételét, hiszen ez akár valamennyi ügy közös elemét jelenthetné, ami tulajdonképpen szükségtelenné tenné az ügyszabotosság vizsgálatát, ezáltal a jogegységi panasz eljárás e feltételét kiüresítené.

Záró rész

[66] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott jogegységi panasz eljárási illeték – figyelemmel a panaszosok részére az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentességre – a Bszi. 41/C. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhére marad.

[67] A jogegységi panasz alaptalanságára tekintettel a panaszosok egyetemlegesen kötelesek megfizetni az ellenérdekű fél részére a jogegységi panasz eljárásban a jogi képviseletével összefüggésben felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint megállapított költséget. Az ellenérdekű fél költségét annak figyelembevételével kérte megállapítani, hogy nyilatkozata elkészítésével összefüggésben 16 munkaórája merült fel. A Kúria Jogegységi Tanácsa megállapította, hogy az ellenérdekű fél által felszámított költség az elvégzett munkával arányban áll, ezért egyetemlegesen 224.000 forint megfizetésére kötelezte a panaszosokat.

[68] A Kúria Jogegységi Tanácsa a jogegységi panaszt a Bszi. 41/C. § (8) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[69] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2026. június 15.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró,
Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Balogh Zsolt Péter bíró helyett, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró,

Dr. Darák Péter s.k. bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Kurucz Krisztina s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Dr. Remes Gábor s.k. bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró